

XLIX.

Nuptiis

Cum B. D. auspicandis,

**JOANNIS ANTONII
TRALLES,**

Sponsi,

&

HELENÆ WISEMANÆ,

Sponsæ,

Bregæ 12. Novembr: Anno

salutis 1647.

Festivè agundis

congratulantur

FAUTORES & AMICI.

1018316 BREGÆ Typis CHRISTOPH: TSCHORN.

Ad

Reverendum, Eruditissimum Præstantissimumq;
Virum,

D N. JOHANNEM ANTONIUM TRALLES,
Pastorem Ecclesiæ Molwizenis
fidelissimum,

A nuperâ ad Sacrosanctum Verbi Divini
Ministerium Consecratione,
Canonis Apostolici bene obseruantem, &
Pio feliciq; Matrimonio sibi in

uxorem adscendentem,

Lectissimam Pudentissimamq;
Virginem,

HELENAM WISEMANNIANAM &c.

προσφάνημα γαμικόν.

SPONSE, Ministerio nuper Sacrate, Virum
Unius jusit Conjugis esse Canon: (Te
Ille Canon, Sancto quem Flamine Apo-
stolus actus, 1018376

Non quem diverso Famine Papa dedit.

Obsequeris rectè jam nunc, Sociamq; jugalem
Legitimo adsciscis fædere Conjugii.

Per bene! Sic Tibi erunt reliquæ adjutoria Vitæ,
Præfecto præstat quæ Vira fida Viro.

Et

Est ita quod meritò Tibi congratentur Amici:
Gratando malim nec simul esse Comes.
Attamen hīc aliquid gratandum ego cerno seorsum,
Quod sacrum proprius spectat ad Officium.
Nempe Tibi fiunt non Adjutoria Vitæ (bit:
Tantum, dum thalamum Pacta pudica su-
Sed simul & fiunt modò Commentaria præstò,
Qualia sint Sancto digna Ministerio.
Nulla quidem Textus complures Bibliotheca
Tam Tibi perspicuos quām Torus iste dabit.
Vin bene nosse suos quanto ardeat igne fideles
Christus? id ex Sponsa quam deamas, capies.
Vin Patris Ætherii Nos erga quantus Amor sit,
Nosse scies fueris factus ubi inde pater.
Vincula quām CHRISTUM sint inter & arcta fide-
Conjugii nexus prodet id usq; Tibi. (les?
Cura gregem Christi circa, Tibi quanta Ministro,
Ceu Sponsam incumbat, Sponsa docere sciет.
Non commenta docent tam planè hæc ulla, Sacrum
Percipere hæc sensu Conjugiale facit. (quām
Summoperè hæc igitur Tibi Commentaria grator,
Compacta ut solidè sint ea, CHRISTE dato.

Scribeb. votiva mente ac manu

GEORGIUS VECHNERUS

SS. Th. D.

Ex pacto, potius vel ex amore,
Hoc scribo Tibi nuptiale votum,
TRALLE^S, Aonidum decus Sororum.
Ex pacto Tibi nuptiale votum
Scribo, qui prius & novis maritis
Scripsisti, Mihifusius, Meaq^s.
Sed quid? pravalet heic valens amoris
Vis in Te, Tibi nuptiale votum
Quod scribo, renuente vel Thalia
Qua, quod versibus abdicase me jam
Dudum collibuit, praesce non vult.
Uno gratulor hinc Tibi Phaleuco
TRALLE^S, conjugii hanc beatitatem,
Quam virtus meruit, tuiq^s morcs,
Ipse quos Charites regunt, venusti.
Ex hac Conjugii beatitate
Vel centum eveniant beatitates!
Immò mille Tibi fluant Salutes!

Nuptiarum solennitati Trallesio-
Wilemanianæ voti istud nun-
cupat faustissima quæq^s; omi-
nans & apptecans

Gottfriedt **Willhelm**
Phil. & Medic. D.

Arum terror terras pervertit & horror
Et Mars porrò orbe hoc truxq^s; feroxq^s; furit!
Expediatne

Expediat ne sibi lectam sociare puellam,
Quæritur? & svavi basia ferre joco?
An potius Mavortis opus grave volvere, & hostem
Cernere quas sanctem tela cruenta manu?
Expedit, expedit, ajo, calescere virgine casta,
Conjugij inq; sacro fœdere, pace frui;
Quám rigidı Martis media inter tela teneri,
Præsentemq; oculis semper habere necem!
Pugnatum ô sat is est! quid possint bella, tenemus:
Bellona ad stygios, te rape, sæva lacus.
Tempora laudantur pacis, mihi pax placet alma,
Arma geram, quando scurra nefandus, ero.
Gratulor ergo tibi, Sponse ô doctissime, bellam
Pro bello Sponsam, quod tibi jungere amas:
Næ benè bella geris! pro campo, lectulus, hoste
Pro rigido, soror ac dulcis amica venit!
Pro ferro, tibi verba DEI, quæ stringis in hostem,
Et quâ cum certas lancea, penna levis!
Proq; sacramento jurato, dogmata Christi,
Quæ veneranda tibi, quæ sacro sancta tibi
Probrorumq; loco, queis læditur, (horreo) sanctum
Asſiduè Numen, Cor pietate flagrans-
Proq; odio & furiis, sævus queis miles abundat,
Mens expers odiis, mens pia, pacis amans:

Sic quum bellageris, prudens dux atq; Magister,
Næ mihi militiæ, jure vocandus, eris:
Sic quum bellageris, næ terq; quaterq; beatus.
Diceris, & prædam, gaudia multa, capis.
At tamen arbitrere cave, ornatissime Sponse,
Ac si in conjugio, gaudia sola fluant.
Vitaq; sit tantum dulci repleta liquore
Saccari, & ex omni libera parte crucis!
Sanè conjugium bellum est (ut seria dicam.)
Vitaq; militia est, est labor atq; dolor.
Fallar ego: si tot Mavors discrimina ponat,
In bello rigido militiaq; gravi,
Quot mala conjugio, quot prælia concitat hostis
Infestus Satanas, mundus & ægra caro:
Hæc tibi pugnandum contra: Dux adsit, IESUS,
In bello hoc, finis namq; ita lætus erit.
Palmaq; prælustris, victoris tempora circum
Serpens ornabit, pulchra corona, caput.
Quod superest, pie Sponse, & tu lectissima Sponsa,
Qua vobis optem, qualia vota feram?
Sangvine qui vobis propior! sit corditus opto:
Cor vobis unum, mens pia, purus amor:
Vestrum hoc conjugium sit felix, pectora summus.
Vesta catenato jungat amore, DEUS:

Impie-

Impietas Martis ne turbet gaudia vestra,
Ne vestros prædo depopuletur agros!
Sponsa decens, operosa domum, cellamq; focumq;;
Utiliter curat, sedula sicut apis:
Sponsus suggesto sincerâ voce propaget,
Et si ne fermento dogmata pura, fecet;
Non hominam verbis juratus, verba Magistri
Summi, doctrinæ sint cynosura suæ:
At CHRISTUS, spe nostra, regat vos FLAMINE
Adjuvet, asperget, protegat, atq; bect. (sacro,
Ex sincerâ mente scripsit & gratulatur
CONSTANTINUS RINGIUS
Pastor Bicinensium, Sponsus
avunculus.

HYMEN NUPTIIS

DN. JOANNIS ANTONII TRALLIS,
ET
VIRGINIS HELENÆ WISEMANNIÆ,
S A C E R.

Philomu-
sus. **E**t TU, qui sancti sacro-sancta volumina foræ,
asfido volvis præco, labore, DEI;
urentes sentis flammas quæis Cyprus INFANS,
fervida, cœn telo, corda ferire solet.

Nonne

Nonne sacro-divina potis meditatio, tantas
est in medio, flamas, pellere corde Tuo:
Gerasos Myxos nosti, qui carmina regis
Jessei, in Templo, voce boante sonant,
vexantur minimum flammis quæcis Cyprius INFANS,
fervida, cœn telo, corda ferire solet:
ex in conjugio stabili Nympham sibi jungi
ut propriam, ex VOTO, nolle, notate, ferunt.

Christia-
nus Sic jactant, ast cor, ori contraria, nosse
ipsi sunt testes, factaq; scripta probant;
urunt, os frendunt, contacta per ossa, calorem
contractum, insolito more fovere cluunt;
vexantur rigide, flammis, quæcis Cyprius INFANS,
fervida cœn telo, corda ferire solet.

Ast nostri Sponsi præcordia is ignis amorum
urit, quem sanxit sanctus Ior a Pater: Gen. 2. v.
quem Sapiens laudat verbis qui am pluribus; atq; 21. 22. 23.
e vivis cuius, nemo carere potest: 24.
hinc ignem urentem latantibus excipit oris,
accelerare petit spicula grata sibi,
vexatus minimum flammis, latatus at ipsus
fervida, cœn telo, corda ferire jubet.

Philomu-
fus. Dum sic; ipse DEUS, qui corcula flammat amantum,
ut voeo SPOSOS, neclat amore pari:

Ah

*Ab ferias, ferias telis, duo corcula, amoris
perpetui & puri, dives & alma TRIAS.
Ab ferias, ferias, & spicula torta reviles,
anno matura, qui generare solet.
Ab ferias, ferias, ambos, vénientibus annis,
annua, quod videat, pignora grata, domus.
Latantes properabimus, & pia jubila dantes,
uni fundemus carmina grata DEO;
Quod sensit flamas SPONSUS latatus & ipse
fervida, eeu telo, corda adamata ferit.*

Lusus & dicatus novis Sponsis
ab

Henrico Adolphi Bregâ-Elyso
Parochialis Patriæ Symmystâ,

*Eusebiæ & Sophiæ Cultor Clarissime, Verbum
Ætherium, Christi Flamine plene, docens.
Hactenus assiduè MOLWIZIA prata revisens,
Ut doceas curæ credita corda tuæ.
Lumina pavisti calthæ splendente colore
Et nares etiam svavis odore thymi:
Sed quia pratorum flores marcescere cernis
Autumni tactos frigore mortifero,
Nunc alium florem quæris, qui floreat ipso
Tempore brumali, cortoveatque tuum.*

Ergo Virum, à pratis p̄æclarum nomen ad eptum,
Prædia curantem & prata Ducalia adis,
Cernens huncthalami in prato quondam bene culto
Flores virgineos progenuisse duos,
Horum majorem natu aspicis, hujus amore
Et desiderio cor stimulante cales,
Quid potes ejusdem amplexu propiore fruisci,
Quem tibi permittunt jura sacrata D E I.
O Tefælicem, cui prato in conjugiali
Progenitum hunc florem destinat ipse Deus!
Hujus virgineus nitor illibatus, odorque
Optimus est certè dignus amore tuo.
Eja, age, rumpe moras, Hunc Florem suscipe læta
Mente manuque, modo legitimoque cole!
Ante-novo florum quam prata colore rubebunt,
Fructifera iste tuâ condecoretur ope:
Ut, cum Sol repetet cælestis brachia libræ,
Tetotum genito flore novo exhilaret!

Sic

Reverendo Clarissimoq[ue]

Dno. Sponso gratul.

M. JOHAN. LUCAS.

Ut mea mens aliud nil, præter vota, voluntat,
Successum Tibi mox ratione pari:

Sic

Sic bona cuncta tuū, Tralles, solemnibus optat,
Stet DEUS à vestris partibus, atq; meis.

Weimeis Gewilth' auf nichts / denn nur auff Segen dencke/
Und sich so Eurem Sinn halde nachzufolgen / lencet/
So wünscht / Herr Tralles / es viel gutes Eurem Feste/
Götz thu' auff Eurer Seit' und meiner auch daß besie.
Zacharias Pöpler.

Bellar. **P**apalis cathedra Doctor, facturus iniqua
J. de Cle. Sancta Sacerdotif adera Conjugii,
c. 19. arg. 5. citante Erigere intrepidò, querit, solamine sexum
Heaning; Arnisæo Virginem, & viduum, qua ratione queat,
de jure Connub. Qui formaturis socii cum compare leti,
c. 1. sect. 6. n. 12. Perpetuò liberis in vigilare solet?
Instando rursus querit responsa daturus,
Conjugii Spretor quā ratione, gravi
Onere Conjugii pressos solarier, atq;
Implicitus curis exhilarare queat?
Hieron. Scilicet ut farecto commendat corpore CHRISTI
in c. 2. Mich. Esuriem, indocilis pauperiemq; pati:
Ut jejunandi buccæ precepta rubentes
Demonstrare, famem turgida labra solent:
Naufragæ sic quoq; Conjugii infortunia, siccus
Litoris in tuto commemorare potest.

*Divinae Sophies Aris polluete Sacerdos
TRALLES, non gamico subdere colla jugo
Detrectes: docuit dudum Te pagina JOVÆ,
Et templi & thalami munia, rite viri
Théologi consolando præstare virilem,
Virgineum, viduum, famineumq; gregem:
Fortunante DEO, facias templiq; thoriq;
Pignora chara tibi; Pignora chara DEO:
Proq; labore thori in terris cum Conjuge dulci,
Pro templi in catis, præmia digna feras.*

Ita animitus vovet

SAMUEL NEUGEBAUER.

Klinger-reimen.

*Wie gern Euch Lieben zwey Ich wolle' ein Liedlein singen
auf euren Ehren-tag / den Gottes Schickung giebt /
so bin Ich doch hierzu dor ist ganz ungeübt :
ja wolle' Ich mich auch gleich mit macht zur Leyer zwingen /
so wehrt den Fingern doch ein Lust-lied zuerklingen
zweyfaches Leid / in dem mich Gott zu prüfen liebt /
und was zur seiten sonst das Herz mit bekrübt /
das alles gönnt Mir kaum den kurzen Wunsch zubringen.*

*Gott / der die Liebes-flamm ; in Herzen angezündt /
daß Eins ans Andre sich bis in den Todt verbindet /
auf Euch / geehrtes Paar / sein gnaden-Antlitz wende ;
im Seegen Gottes hebi den lieben Ehstand an ;
im Seegen Gottes führt ihn hin zur Mittel-bahn ;
im Seegen Gottes bringt ihn seelig auch zum Ende.*

Wenz. Scherffer.